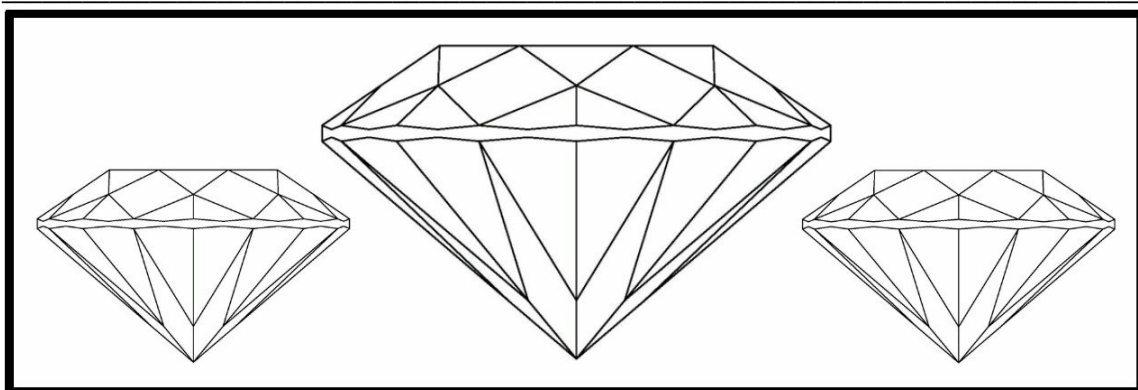

The Federal Government of
The Imperium of Diamond's

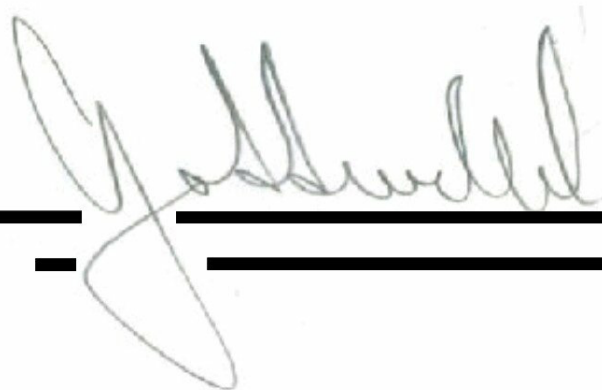

Základní listina Lidských Práv a Svobod

Friday, June 9, 2017

Document is written in Czech language, because only presentation.

King Gottwald Peter, ID's

<http://www.TheImperiumofDiamondsGovernment.populiser.com>

LISTINA ZÁKLADNÍCH LIDSKÝCH PRÁV A SVOBOD

Král Gottwald Peter na základě svého původu a tím adoptace Listiny Základních Práv a Svobod usnesené podle České národní rady a Slovenské národní rady roku 1992, i rokem narození Krále, a tím Král jménem Federální Vlády Imperium of Diamond's uznávajíc neporušitelnost přirozených práv člověka, práv občana a svrchovanost zákona, z důvodu zákonů navazujících na obecně sdílené hodnoty lidství a na demokratické a samosprávné tradice našich národů, pamětlivo trpkých zkušeností z dob, kdy lidská práva a základní svobody byly v naší vlasti potlačovány, vkládajíc naděje do zabezpečení těchto práv společným úsilím všech svobodných národů, vycházejíc z práva nového národa na sebeurčení, připomínajíc si svůj díl odpovědnosti vůči budoucím generacím za osud veškerého lidstva na Zemi a vyjadřujíc vůli, aby se Federální Vláda Imperium of Diamonds důstojně zařadila mezi státy, jež tyto hodnoty ctí, usneslo se na této Listině základních práv a svobod:

ID's List of Human Right's and Freedom's, in adoption of Czech List of Right's and Freedom's, with a new consolidation be The King Gottwald Peter, in the name of The Imperium of Diamond's Federation.

ID's List of Human Right's and Freedom's, haven't Legal Validation, document is only judicial claim for Morality of People and Guarantee for ID's Development of The Law in name of People Liberties.

List of Human Right's and Freedom's will be consolidate with All Worldwide most important Declaration's of Human Right's, according rule of Strategy, Importance, Justice and Freedom for People and State, The Federation;

- ✓ UN Charter of Universal Human Right's
- ✓ UN Human Right's Instrument's, Declaration's, Adoption's
- ✓ African Charter on the Human Right's
- ✓ OIC Charter on Human Right's
- ✓ American Charter on Human Right's
- ✓ UNASUR Charter of Human Right's
- ✓ ASEAN Charter on Human Right's

And in the question, if ID's is, or if is not a Member of Supranational Institution, and member of their Treaties, in the guarantee, for ID's Peacefull development and All Right & Law for own Liberties.

Hlava první

Obecná ustanovení

Článek 1

Lidé jsou svobodní a rovni v důstojnosti i v právech a svobodách. Základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcizitelné, nepromlčitelné, nezrušitelné a Legálně nepoškoditelné.

Článek 2

(1) Federace je založena na demokratických hodnotách a nesmí se vázat ani na výlučnou ideologii, ani na náboženské vyznání. Univerzální Moralismus Politiky je odpovědný formát vedení vlády nestraně vůči každému jedinci státu i vlády.

(2) Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví při zásadách zákonných stanov které neodporují zásadám Lidských Práv a Svobod, Univerzálnímu Moralismu Politiky a zásady Mezinárodního Práva který je platný na Globální úrovni, a především spravedlnost.

(3) Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Každý má otevřená práva pro rovnocenný a pokojný život ve společnosti i pro vlastní rozvoj majetků, rodiny nebo ideologie a vzdělání.

(4) Každý občan i osoba aktivní na území Federace, nebo Vláda Federace má povinnost postupovat nebo Zákon rozšiřovat, podle prvního pravidla Zákoného ustanovení ID's Listinou Lidských Práv a Svobod, znamenající; Nikdo nesmí uskutečnit vlastním účelem akt, který je aktem záměrného poškození osoby druhé, nebo skupin.

Článek 3

(1) Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení.

(2) Každý má právo svobodně žít jménem své národnosti. Zakazuje se jakékoli ovlivňování tohoto rozhodování a všechny způsoby nátlaku směřující k odnárodnování a poškození práva státu a národní společnosti.

(3) Nikomu nesmí být způsobena újma na právech a bezpečnosti pro uplatňování jeho základních práv a svobod, nebo z důvodu takové podpory ve společnosti.

Článek 4

(1) Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.

(2) Meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených Listinou základních lidských práv a svobod (dále jen "Listina") upraveny pouze zákonem.

(3) Zákonná omezení základních práv a svobod musí platit stejně pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky.

(4) Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

Hlava druhá

Lidská práva a základní svobody

Oddíl první

Základní lidská práva a svobody

Článek 5

Každý je způsobilý mít práva a identitu člověka s lidskými svobodami a takovými zásadami.

Článek 6

(1) Každý má právo na jeho vlastní život. Lidský život je hoděn ochrany již před narozením, až po období jeho celého života.

(2) Nikdo nemá právo zemřít, každý má povinnost podstoupit zdravotní péči a tím zajištění zdraví svého života.

(3) Každý má právo i povinnost využít zdravotní péče a dostatečné potřeby pro jeho vlastní i společenskou zdravotní emergenci.

(4) Nikdo nesmí být zbaven života, pokud život jednotlivce není zločinem zastavující život jiného člověka nebo skupiny.

(5) Trest smrti se připouští, jen pouze v případě že osoba vlastním činem a rozhodnutím je aktorem zločinu na úrovni neodpovědné vraždě nebo genocidám, válečným zločinům.

(6) Porušením práv podle tohoto článku není, jestliže byl někdo zbaven života v souvislosti s jednáním, které podle zákona je trestné, a pokud tímto došlo k aktu sebeobrany z důvodu hrozby zabití a povinností takové prevence bez možnosti jiného řešení.

Článek 7

(1) Nedotknutelnost osoby a jejího soukromí a svobodné mysli je zaručena. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem, a pro účel federální bezpečnosti nebo z důvodu nutných pro udržení funkce civilizace a funkce legálního práva i jako záruk svobod všech občanů Federace.

(2) Nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

(3) Nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu, s výjimkou pokud takové praktiky jsou legalizovány Mezinárodním právem a je potřebné takových kroků využít pouze k zajištění Federální nebo Světové bezpečnosti, a tím kroky takového zacházení jsou uplatněny odpovědně vůči postupu a určenému cíli nebo odpovědné povinnosti bez použití nadměrného násilí než které je postupem vyžadováno.

(4) Nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu, i v případě výjimky pokud takové praktiky jsou legalizovány Mezinárodním právem, a osoba nebo skupina podrobena tomuto výkonu, nemá odpovědnost k zločinu který je hrozbou nebo přímým aktem proti bezpečnosti a stabilitě Federace a Světa.

Článek 8

(1) Osobní svoboda je zaručena pro každého, a Federální vláda tím rozšiřuje

Legální práva i aktivity Federace proto aby Svoboda byla vždy zaručena každému a rovnocenně, pokud svoboda nebyla odebrána Soudním jménem z důvodu potvrzené odpovědnosti zločinu jedince nebo kriminální skupiny, a při rozhodnutí Legálním aktem Soudního rozsudku který odpovědně ustanovuje období odebrání svobod, a takový postup.

(2) Nikdo nesmí být stíhán nebo zbaven svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Nikdo nesmí být zbaven svobody pouze pro neschopnost dostát smluvnímu závazku, pokud jeho neschopnost dosažení smluvního závazku byla dosažena cizí vinou a odpovědností, a nebo pokud osoba odpovědná neschopnosti dosáhnout smluvního závazku postupuje při využití náprav nebo smluvených záruk.

(3) Obviněného nebo podezřelého z trestného činu je možno zadržet jen v případech stanovených v zákoně. Zadržaná osoba musí být ihned seznámena s důvody zadržení, vyslechnuta a nejpozději do 48 hodin propuštěna na svobodu v případě potvrzení nevinny, nebo odevzdána soudu v případě potvrzení odpovědnosti trestného skutku. Soudce musí zadržanou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě, nebo osobu propustit na svobodu, pokud nebude prokázána vina a Legální odpovědnost zločinu.

(4) Zatkout obviněného je možno jen na písemný odůvodněný příkaz soudce, nebo v případě přímého potvrzení o odpovědnosti zločinu. Zatčená osoba musí být do 24 hodin odevzdána soudu. Soudce musí zatčenou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě nebo ji propustit na svobodu, podle zákonného ustanovení předchozího subartiklu Článku 4, (3).

(5) Nikdo nesmí být vzat do vazby, leč z důvodů a na dobu stanovenou zákonem a na základě rozhodnutí soudu, pokud osoba vzatá do vazby není svými činy, skutky a způsobem jednání potvrzující o opakování nebo vzniku nového zločinu.

(6) Zákon stanoví, ve kterých případech může být osoba převzata nebo držena v ústavní zdravotnické péči bez svého souhlasu. Takové opatření musí být do 24 hodin oznámeno soudu, který o tomto umístění rozhodne do 7 dnů.

(7) Pokud jakákoliv osoba, a v pozici jakémkoliv právním ustanovení, vyžaduje nebo je tomu odpovědně, pro zdravotní péči, je tím povinností úřadu vazby zajistit komunikaci s doktory a otevřít prostor pro ošetření a léčbu.

(8) Pokud jakákoliv osoba která byla vzata do vazby, i s zdravotními problémy způsobenými před zadržením, nebo po zadržení, proto musí být vyslechnuta nestraným týmem policie a zástupcem Federalni Policejní prokuratury, aby mohly být zajištěny důkazy o skutku zdravotního poškození, a tím i současně výkonem potvrzena odpovědnost zdravotní péče.

Článek 9

(1) Nikdo nesmí být podroben nuceným pracím nebo službám, nebo neodpovědnému úkolu a povolání.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na:

- a) práce ukládané podle zákona osobám ve výkonu trestu odnětí svobody nebo osobám vykonávajícím jiný trest nahrazující trest odnětí svobody,
- b) vojenskou službu nebo jinou službu stanovenou zákonem namísto povinné vojenské služby,
- c) službu úřední nebo jinou službu stanovenou povinností pro funkci Federace v případě potřeby tohoto účelu který je stanoven zákonem,
- c) službu vyžadovanou na základě zákona v případě živelních pohrom, nehod, nebo jiného nebezpečí, které ohrožuje životy, zdraví nebo značné majetkové

hodnoty,

d) jednání uložené zákonem pro ochranu života, zdraví nebo práv druhých.

Článek 10

(1) Každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, ale i jeho intelektuální nadání a rodinné i přátelské vztahy.

(2) Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, a tímto i s právem využít všech dostupných legálních zdrojů obhajoby i obrany, proto aby jeho právo nemohlo být porušeno.

(3) Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě, a osobám ve svém okolí.

Článek 11

(1) Každý má právo legálně vlastnit a rozšiřovat jeho vlastní a společenský majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu i odpovědnost. Dědění se zaručuje, právem podle ustanovení dárce nebo podle zásad ustanovených zákonem. Právo obchodu je přirozené právo každého jednotlivce podle jeho vlastní odpovědnosti.

(2) Zákon stanoví, který majetek je nezbytný k zabezpečování potřeb i bezpečí celé společnosti, rozvoje národního hospodářství a veřejného zájmu, a tím smí být jen ve vlastnictví státu, obce nebo určených právnických osob; zákon může také stanovit, že určité věci mohou být pouze ve vlastnictví občanů nebo právnických osob se sídlem na území Federace, nebo v případě vlastnictví pouze Federace.

(3) Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, svobody, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.

(4) Vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.

(5) Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.

Článek 12

(1) Obydlí je nedotknutelné. Není dovoleno do něj vstoupit bez souhlasu toho, kdo v něm bydlí a nebo je jeho vlastníkem.

(2) Domovní prohlídka je přípustná jen pro účely trestního řízení, a to na písemný odůvodněný příkaz soudce. Způsob provedení domovní prohlídky stanoví zákon.

(3) Jiné zásahy do nedotknutelnosti obydlí mohou být zákonem dovoleny, jen je-li to v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochranu práv a svobod druhých anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku. Pokud je obydlí užíváno také pro podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti, mohou být takové zásahy zákonem dovoleny, též je-li to nezbytné pro plnění úkolů veřejné správy.

Článek 13

Nikdo nesmí porušit listovní tajemství ani tajemství jiných písemností a záznamů, ať již uchovávaných v soukromí, nebo zasílaných poštou anebo jiným způsobem, s výjimkou případů a způsobem, které stanoví zákon. Stejně se zaručuje tajemství zpráv podávaných telefonem, telegrafem nebo jiným podobným zařízením.

Článek 14

- (1) Svoboda pohybu a pobytu na území Federace je zaručena.
- (2) Každý, kdo se oprávněně zdržuje na území Federace, má právo svobodně území opustit, v případě prokázání Legálního a Mírového účelu vlastní cesty.
- (3) Tyto svobody mohou být omezeny zákonem, jestliže je to nevyhnutelné pro bezpečnost státu, udržení veřejného pořádku, ochranu zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých a na vymezených územích též z důvodu ochrany přírody.
- (4) Každý občan má právo na svobodný vstup na území Federace. Občan nemůže být nucen k opuštění své vlasti.
- (5) Cizinec může být vyhoštěn jen v případech stanovených zákonem.

Článek 15

- (1) Svoboda myšlení, svědomí a náboženského i filozofického vyznání je zaručena. Každý má právo změnit své filozofické a ideologické přesvědčení, náboženství nebo víru anebo být bez náboženského vyznání a vlastní filozofie.
- (2) Svoboda vědeckého bádání a umělecké tvorby a sdílení je zaručena.
- (3) Každý člověk má právo svobodně rozvíjet svoji mysl a šířit jeho mírové přesvědčení ve společnosti, nebo společnost i sebe rozšiřovat. Každý má právo pro využití i rozvoj jeho vlastních nebo společenských duševních a intelektuálních práv.
- (4) Každý má právo pro registraci jeho jedinečnosti autorského a intelektuálního i patentového práva a tím získat Legální uznání o držení Autorského titulu, a podle takové pozice i s právem využít a legálně hájit.
- (5) Nikdo nemá právo šířit nebo rozvíjet ideologie které jsou postavené na základě omamných látek, drog a jejich šíření a distribuci, i nad základem zločinu a šíření nenávisti nebo poškození práv, svobod i čestného jména druhého, nebo spolku.

Článek 16

- (1) Jako Církev a Náboženská Instituce (článek 16 (18)), Každý má právo svobodně projevovat své náboženství nebo víru buď sám nebo společně s jinými, soukromě nebo veřejně, bohoslužbou, vyučováním, mírovými a nekonfliktními náboženskými úkony nebo mírovím a humánním zachováváním obřadu.
- (2) Církev a náboženské společnosti spravují své záležitosti, zejména ustavují své orgány, ustanovují své duchovní a zřizují řeholní a jiné církevní instituce nezávisle na státních orgánech.
- (3) Zákon stanoví podmínky vyučování náboženství na státních školách, a právo pro limitaci funkcí ustanovující právní rozmezí Církevních Řádů.
- (4) Jako Sdružení a Komunitní Spolek (článek 16 (18)), Každý má právo svobodně projevovat své přesvědčení, životní zájmy, tradice a kultury nebo jeho společenské ideologie buď sám nebo společně s jinými, soukromě nebo veřejně, shromážděním, vyučováním, mírovými a nekonfliktními komunitními úkony nebo mírovím a humánním zachováváním tradice společnosti.
- (5) Sdružení a Komunitní společnosti spravují své záležitosti podle Legálních norem práv funkce Sdružení, zejména ustavující své orgány, ustanovují své výkoné osoby a zřizují aktivity i vlastní funkce závisle na státních orgánech.
- (6) Zákon stanoví podmínky sdružování se společností v sdružení, a právo pro limitaci funkcí ustanovující právní rozmezí Sdružujících se Řádů.
- (7) Jako Obchodní Subjekty, Korporace a Banky (článek 16 (18)), Každý má právo legálně rozšiřovat své obchodní zájmy a cíle nebo účely rozvoje i spolupráce společností, buď samostatně nebo společně s jinými obchodními partnery, soukromě nebo veřejně, médii, smlouvami, Legálními praktikami, a podle

Legálních zdrojů i účelů.

(8) Obchodní Subjekty spravují své záležitosti, zejména ustavují své úřady kanceláře, ustanovují své úřední týmy a pracovní personál a zřizují vlastní a jiné úřední a obchodní spolupráce závisle na státních orgánech.

(9) Zákon stanoví podmínky postojů Obchodních Subjektů v zájmech práva výkonu na Federálních územích a v společnosti, i jako právo pro limitaci funkcí ustanovující právní rozmezí obchodu i práv obchodního partnerství a aktivit nebo zpracovávání a uchovávání majetků.

(10) Jako Nevládní Organizace a Mezinárodní Nevládní Organizace (článek 16 (18)), Každý má právo legálně projevat své zájmy a cíle nebo účely morální i společenské společnosti, buď sám nebo společně s jinými, soukromě nebo veřejně, médií, formou hnutí, mírovými a nekonfliktními kroky organizování nebo mírovím způsobem kroků ve společnosti.

(11) NGO a I NGO spravují své záležitosti, zejména ustavují své orgány, ustanovují své reprezentanty a pracovní personál a zřizují vlastní a jiné úřední instituce nezávisle na státních orgánech.

(12) Zákon stanoví podmínky postojů NGO a I NGO v zájmech práva zásahu do Federálních záležitostí a společnosti, i jako právo pro limitaci funkcí ustanovující právní rozmezí NGO a I NGO práv komunikace a aktivit nebo zpracovávání a uchovávání informací.

(13) Jako Federální a Mezinárodní Organizace (článek 16 (18)), Každý má právo kategoricky a právně projevat své úřední cíle nebo funkce buď společně jako jedna organizovaná skupina nebo společně s jinými institucemi, soukromě nebo veřejně, shromážděním, organizovanou sítí, legálně definovanými úředními úkony nebo kroky které jsou vytvořené pro vlastní rozvoj v zájmu souladu práv legálního ustanovení a aktu založení organizace.

(14) Organizace spravují své záležitosti, zejména ustavují své orgány a úřady, ustanovují své reprezentanty a zřizují úřední osoby a zasedatele a jiné organizační pozice a instituce, a nezávisle na státních orgánech pokud tak bylo Legálně svoleno.

(15) Zákon stanoví podmínky využití aktivit Organizace na území a v záležitostech Federace, a právo pro limitaci funkcí ustanovující právní rozmezí Organizace podle zásad společné dohody Organizační Chartou nebo Federálním právem.

(16) Jako Parlamentní Politická strana (článek 16 (18)), Každý má právo svobodně projevat své politické zájmy nebo vize buď komunitně nebo federálně, skupinově nebo veřejně, zasedáním strany, rozvojem inteligence strany, mírovými a nekonfliktními politickými pochody nebo mírovím a humánním postem využití zásad Federální demokracie.

(17) Každá komunita, spolek, organizované hnutí a jiné formy společenské činnosti mají právo žádat o akt registrace aktivit na území Federace, a získat statut Legálního registru v dokumentaci úřadů Federace a tímto i zajištění vzniku nebo uplatnění Legálních forem zásad funkce takového hnutí na území Federace, pro aby hnutí i Federace mohly být v společné synchronizaci společného zájmu.

(18) Výkon těchto práv může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví a mravnosti nebo práv a svobod druhých.

Oddíl druhý

Politická práva

Článek 17

(1) Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny pro každého.

(2) Každý má právo Mírově vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, digitálním textem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice Federace.

(3) Veškeré znění Federálních práv a Mezinárodních práv jsou volně dostupné pro každého, rovnocenně a bez jakéhokoliv omezení, a každý má zaručená práva těchto právních zásad využít, i podpořit jejich rozvoj nebo využít Legálních práv pro takové organizování.

(4) Cenzura a omezení je nepřípustné, pokud není důležitou předností integrita, bezpečnost a stabilita Federace nebo ochrana společnosti a zamezení šíření falešných zpráv.

(5) Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost Federace, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

(6) Federální orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti a podporovat, neustále motivovat Federální občany k společné integraci, interakci a synchronizaci zájmů, a podle toho se i vyvíjet. *Podmínky a provedení stanoví zákon.*

Článek 18

(1) Petiční právo je zaručeno; ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu má každý právo sám nebo s jinými se obracet na státní orgány a orgány územní samosprávy s žádostmi, návrhy a stížnostmi.

(2) Peticí se nesmí zasahovat do nezávislosti soudu, pokud není potvrzeno že Petice je zásahem proti Soudnímu porušování své nestranosti a spravedlného i odpovědného rozsudku.

(3) Peticemi se nesmí vyzývat k porušování základních Lidských práv a svobod zaručených Listinou, a nebo zásad stabilní a bezpečné funkce Federace a Civilizace.

(4) Petice mohou být použity pro rozvoj Federálních právních norem, ale i právního znění Listiny Lidských Práv a Svobod, pokud návrhem budou zachovány principy ustanovující zůstatek všech funkcí důležitých pro udržení Lidských práv a Svobod.

(5) Petice mohou být prezentovány v médiích, před Federálními soudy, Parlamentem i Konstitučními útvary Federace.

Článek 19

(1) Právo pokojně se shromažďovat je zaručeno, pokud shromáždění je vytvořeno pro mírový účel který nepoškozuje práva společnosti a mírových stran jednotlivců a menšin.

(2) Toto právo lze omezit zákonem v případech shromáždění na veřejných místech, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo pro bezpečnost Federace.

Článek 20

(1) Právo svobodně se sdružovat je zaručeno. Každý má právo spolu s jinými se sdružovat ve spolcích, společnostech a jiných sdruženích, Federálních komunitách i klubech.

(2) Občané mají právo zakládat též politické strany a politická hnutí a sdružovat se v nich, a tím rozšiřovat i ideologii a funkci Federace.

(3) Výkon těchto práv lze omezit jen v případech stanovených zákonem, jestliže to je v demokratické společnosti nezbytné pro bezpečnost státu, ochranu veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku, předcházení trestným činům nebo pro ochranu práv a svobod druhých.

(4) Politické strany a politická hnutí, jakož i jiná sdružení jsou odděleny od odpovědnosti Federace, na úrovni vlastních závazků, smluv, prohlášení a ideologie i aktivního hnutí.

Článek 21

(1) Občané mají právo podílet se na správě Federálních věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců na pozice které ustanovuje Federální konstituce.

(2) Volby se musí konat ve lhůtách nepřesahujících pravidelná volební období stanovená zákonem, nebo podle aktuální potřeby Federace, z důvodu opodstatňující situace.

(3) Volební právo je všeobecné a rovné a vykonává se veřejným hlasováním. Podmínky výkonu volebního práva stanoví zákon.

(4) Občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným Federálním funkcím které jsou určeny podle takovýchto zásad.

Článek 22

Zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti, ale i práva občanů Federace pro jejich znalost skutečných záležitostí o společnosti a politice.

Článek 23

(1) Občané mají právo postavit se na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod, založený Listinou, jestliže činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny.

(2) Pokud jsou Federální útvary a účinné použití zákonných prostředků jako neúčinné, potom povinnost Federace a Občanů je využít všechny potřebné zdroje pro zajištění návratu funkce Federaci i Zákonným principům, aby mohla být zajištěna prevence decentralizace národů a růst rozdělení jednoty společné síly i prospěchu jedné společnosti, i s riziky poškození legality státní formy federace a všech jednotlivě vnitřních států.

Hlava třetí

Práva národnostních a etnických menšin

Článek 24

(1) Příslušnost ke kterékoli národnostní nebo etnické menšině nesmí být nikomu na újmu a každý člověk je s lidskostí, a tím i s stejnou hodnotou ve společnosti Federace, a s takovou obhajobou Federální jednoty i na území v zahraničí.

(2) Každý občan Federace je rovnocenný na jeho právech vůči každému druhému a nikdo nesmí být jakkoliv a z jakéhokoliv důvodu společenské odlišnosti, být postavený k diskriminaci a poškození na jeho právech svobodně a rovnocenně žít nebo se rozšiřovat a takové služby využívat.

Článek 25

(1) Občanům tvořícím národní nebo etnické menšiny se zaručuje všestranný rozvoj, zejména právo společně s jinými příslušníky menšiny rozvíjet vlastní kulturu, právo rozšiřovat a přijímat informace v jejich mateřském jazyku pokud Jazyk je uznaný geografii Federace, ale vždy s plným právem sdružovat se v národnostních sdruženích a také šířit svoji národnostní kulturu a přesvědčení ve společnosti. *Podrobnosti stanoví zákon.*

(2) Pokud Geografie Federace není schopná dát záruky schopnosti komunikace jazykem národnostní menšiny, potom národnostní menšina má povinnost vzdělávat se jazyku který je úřední normou využívaný Federací, nebo je zaručený Geografií Federace.

(3) Občanům příslušejícím k národnostním a etnickým menšinám se za podmínek stanovených zákonem a morálitou rovnocennosti společnosti a každého jedince, zaručuje též;

- a) právo účasti na řešení věcí týkajících se národnostních a etnických menšin.
- b) právo na vzdělání podle vlastního zájmu a strategie dostupnosti,
- c) rovnocenně pracovat, hledat si zaměstnání a rozšiřovat si svoji kvalifikaci i praxe,
- d) využívat úřadů a Legálních práv zaručených a certifikovaných, adoptovaných a deklarovaných Federací,
- e) právo zakládat vlastní rodiny v rozsahu partnerství komunity i v zájmu rozsahu celé Federální populace,
- f) využívat zdravotní péči a služby vedoucí k jistotám zdraví svého života a života svých blízkých,
- g) zakládat kultury svého druhu, instituce kultur a uskutečňovat své tradice a praktiky které nejsou v rozporu s Federálními právy, rozšiřovat síť komunit i sdružení významem své národnostní hodnoty,
- h) šířit politické vyznání i náboženské přesvědčení, zakládat politická hnutí a také reprezentovat vlastní originalitu pro účel posílení hodnoty Federace,

Hlava čtvrtá

Hospodářská, sociální a kulturní práva

Článek 26

(1) Každý má právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou profesní a obchodní činnost.

(2) Zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností, pokud je tomu potřebné z důvodu strategie funkce federace a civilizace podle aktivních systémů stabilit, nebo z společensky bezpečnostních důvodů.

(3) Každý má právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací, i podporou Federálních úřadů. Občany, kteří toto právo nemohou bez své viny vykonávat, Federace v přiměřeném rozsahu hmotně zajišťuje; *podmínky stanoví zákon.*

(4) Zákon může stanovit odchylnou úpravu pro cizince, nebo Dvojté Občany.

Článek 27

(1) Každý má právo svobodně se sdružovat s jinými na ochranu svých hospodářských a sociálních zájmů, ale i vlastních Lidských práv.

(2) Odborové organizace vznikají nezávisle na státu. Omezovat počet odborových organizací je nepřípustné, stejně jako zvýhodňovat některé z nich v podniku nebo v odvětví.

(3) Činnost odborových organizací a vznik a činnost jiných sdružení na ochranu hospodářských a sociálních zájmů mohou být omezeny zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu bezpečnosti státu, veřejného pořádku nebo práv a svobod druhých.

(4) Právo na stávkou je zaručeno za podmínek stanovených zákonem; toto právo nepřísluší soudcům, prokurátorům, příslušníkům ozbrojených sil a příslušníkům bezpečnostních sborů.

Článek 28

Zaměstnanci mají právo na spravedlivou odměnu za práci a na uspokojivé pracovní podmínky, i rovnocennost postavení ve svém zaměstnání. *Podrobnosti stanoví zákon.*

Článek 29

(1) Ženy, mladiství a osoby zdravotně postižené mají právo na zvýšenou ochranu zdraví při práci a na zvláštní pracovní podmínky.

(2) Mladiství a osoby zdravotně postižené mají právo na zvláštní ochranu v pracovních vztazích a na pomoc při přípravě k povolání.

(3) *Podrobnosti stanoví zákon.*

Článek 30

(1) Občané mají právo na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci vůči zdravotním problémům, ale i s povinností využívat zdravotní podporu schopnou zajistit navrácení schopností plného stavu zdravotní funkce bez omezení.

(2) Občané mají právo na přiměřené hmotné zabezpečení jakož i při ztrátě živitele nebo životního partnera a odpovědného zástupce.

(3) Každý pár který je v finanční nestabilitě vůči narození nového potomka rodiny, nebo adoptace dítěte, má právo pro takovou pomoc která zajišťuje plné zajištění finančních a životních příjmů pro kvalitní funkci rodiny, i kvalitní vývoj a vzdě

lání dítěť.

(4) Každý, kdo je v hmotné nouzi, má právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek a znovu zajištění jeho plné funkce a výkonu v společnosti bez jakéhokoliv společenského omezení.

(5) *Podrobnosti stanoví zákon.*

Článek 31

Každý má právo na ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon.

Každý příchozí občan zahraničního státu, který je aktivní na území Federace má právo žádat o zdravotní péči za podporu Federací, a tím zajištění svého zdraví, a za podmínek které stanoví zákon.

Článek 32

(1) Rodičovství a rodina jsou pod ochranou zákona. Zvláštní ochrana dětí a mladistvých je zaručena.

(2) Ženě v těhotenství je zaručena zvláštní péče, ochrana v pracovních vztazích a odpovídající pracovní podmínky.

(3) Děti narozené v manželství i mimo ně mají stejná práva.

(4) Děti narozené na území Federace automaticky získávají právo občanství Federace.

(5) Děti narozené na území zahraničního státu, ale žijící v rodině původu nebo aktivním pobytem na území Federace mají práva pro získání občanství Federace.

(6) Péče o děti a jejich výchova je právem rodičů; děti mají právo na rodičovskou výchovu a péči. Práva rodičů mohou být omezena a nezletilé děti mohou být od rodičů odloučeny proti jejich vůli jen rozhodnutím soudu na základě zákona a opodstatněného rozhodnutí.

(7) Rodiče, kteří pečují o děti, mají právo na pomoc státu pro podporu jejich výchovy, vzdělání, sociální kvality i finančních příjmů.

(8) Rodiče kteří vlastní společně své děti, mají právo rozhodnout se o poskytnutí svého dítěte k adopci, pokud je tak umožněno stanovami zákona.

(9) *Podrobnosti stanoví zákon.*

Článek 33

(1) Každý má právo na vzdělání. Školní docházka je povinná po dobu, kterou stanoví zákon.

(2) Občané mají právo na bezplatné vzdělání v základních a středních školách, podle schopností občana a možností společnosti též na vysokých školách, gymnáziích a univerzitách, i specializovaných vzdělávacích institucích, a pracovních kurzů určených k rozvoji kvalit Federální populace a Federální síly.

(3) Zřizovat jiné školy než státní a vyučovat na nich lze jen za podmínek stanovených zákonem; na takových školách se může vzdělání poskytovat za úplatu.

(4) Zákon stanoví, za jakých podmínek mají občané při studiu právo na pomoc státu., a jaké druhy pomoci budou využívány.

Článek 34

(1) Práva k výsledkům tvůrčí duševní činnosti jsou chráněna zákonem, a přirozeností autorského díla.

(2) Právo přístupu ke kulturnímu bohatství je zaručeno za podmínek stanovených zákonem.

Článek 35

(1) Každý má právo na příznivé životní prostředí, takové životní prostředí udržovat a rozvíjet, společensky podporovat, i vyžadovat k takovému životnímu umožnění.

(2) Každý má právo na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů.

(3) Při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.

(4) Zákon nikdy nezakazuje poškodit přírodní bohatství a životní prostředí, pokud je tomu umožnitelné z důvodu povinnosti Federace aktu o společenské přežití a zamezení horším následkům poškození Životního prostředí a přírodního bohatství.

Hlava pátá

Právo na soudní a jinou právní ochranu

Článek 36

(1) Každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu, a současně i nestranného procesu prověřovat při stálé spolupráci s Triální Policejní Komisí která garantuje svoji nestrannost principy režimu nestranné spolupráce aktivních stran komise které se vzájemně s anonymním režimem kontrolují.

(2) Stanoveným postupem svého práva domáhat se jistoty funkce jeho řízení u nezávislého a nestranného soudu, je určeno že každý kdo vlastní důkaz a nebo podezření o nesprávném výkonu soudního procesu, i nesprávném výkonu Triální Policejní Komise, a proto žádat o oznámení případu před zástupce Federální reprezentace před Multilaterálními stranami a Institucemi zajišťující funkci Mezinárodních konvencí a deklarací i smluv o Lidských Právech, v Federaci a takové odpovědnosti vlády. Pokud nedojde k potvrzení o komunikaci s Institucí, potom není možné aby do této doby mohl soud rozhodnout o platnosti Soudního rozsudku.

(3) Záležitost podezření o neodpovědné funkci Soudního procesutím od žadatele může být předložena před Nevládní Organizace a Mezinárodní Nevládní Organizace které proto mají právo postavit se u soudního řízení jako Dozorčí na funkci práva svobodné výpovědi a spravedlného procesu. Dozor NGO a I NGO skupin je placený soudem a odpovědností osob vinných z zločinů.

(4) Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak, a zákon tím i zaručuje každému spravedlné ospravedlnění. Z pravomoci soudu však nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny.

(3) Každý má právo na náhradu škody způsobené mu nezákonným rozhodnutím soudu, jiného státního orgánu či orgánu veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem.

(4) Každý kdo je nevinný, má právo aby soudní řízení bylo placeno na odpovědnost osob které jsou odpovědny vinny a zločinu.

(5) Každý kdo se domnívá že proti němu byl vznešen neodpovědný rozsudek soudu, má právo požádat o odvolání rozsudku a znovu zajistit jeho přezkoumání u nezávislého soudce druhého soudu. Právo odvolání a zřízení Druhého Soudu je platbou povinné pro odsouzeného pokud nebude rozhodnuto o smírně ní trestu prvního rozsudku. Pokud první rozsudek bude smírně ný, potom odpovědnost platby za druhý soud bude proplaceno Federací

(5) Pokud Soud, rozhodne o zájmu umlčení Soudního procesu v médiích z důvodu potřeby ochrany svědků, zúčastněných nebo morality společnosti a její funkci, poté nikdo z účastněných soudu nemá právo sdílet informace v médiích a reprezentovat vlastní výpověď nebo informace o procesu a jakékoliv argumenty vztažné k soudnímu řízení.

(6) *Podmínky a podrobnosti upravuje zákon.*

Článek 37

(1) Nikdo nemá právo odepřít výpověď, jestliže by jí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké. Každý zločin musí být vyšetřený odpovědnou policií, a v souladu s legálními postupy vyšetřování policie, v souladu povinnosti

přiznání a detekce trestné viny osoby zločinu odpovědné, a s stejnou povinností svědků pro jejich výpověď o odpovědnosti zločinu u všech osob které musí být zásluhou stíhány.

(2) Každý má právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení.

(3) Všichni účastníci jsou si v řízení rovni a bez práva jakékoliv osoby jiné pro potlačení, diskriminaci a pokusu zfalšování práv ostatních.

(4) Každý kdo má strach z podání jeho vlastní výpovědi očitého svědka zločinu, nebo znalce důležitých důkazů má proto právo, v případě jeho hrozby ohrožení z důvodu podpory jeho vlastní výpovědi o zločinech osob jiných, tím svědek má právo využít anonymního zveřejnění autora jeho výpovědi, i s právem anonymního svědka pro zajištění jeho plné ochrany policií, dočasně náhradní obydlí i identitu, pro odpovědného svědka, jeho rodinu, i pro jiné osoby které by dále mohly být z důvodu výpovědi ohroženy.

(5) Kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka.

Článek 38

(1) Nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci. Příslušnost soudu i soudce stanoví zákon, a každý soudce musí být interaktivně prověřován o jeho důvěryhodnosti, bezpečnosti a právní odpovědnosti pro výkon soudního řízení.

(2) Pokud nikdo nežádá o ochranu anonymní výpovědi, a nebo policejní ochranu před výpovědí, tím Každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Veřejnost může dále být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.

Článek 39

Jen zákon stanoví, které jednání je trestným činem a jaký trest, jakož i jaké jiné újmy na právech nebo majetku, lze za jeho spáchání uložit. Zákon musí být vždy odpovědný spravedlnosti a zárukám odpovědnému trestu, i zajištění trestem nápravu zločince a jeho plné přizpůsobení společnosti.

Článek 40

(1) Jen soud rozhoduje o vině a trestu za trestné činy.

(2) Každý, proti němuž je vedeno trestní řízení, je považován za nevinného, pokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla jeho vina vyslovena.

(3) Obviněný má právo, aby mu byl poskytnut čas a možnost k přípravě obhajoby a aby se mohl hájit sám nebo prostřednictvím obhájce. Jestliže si obhájce nezvolí, ačkoliv ho podle zákona mít musí, bude mu ustanoven soudem. Zákon stanoví, v kterých případech má obviněný právo na bezplatnou pomoc obhájce.

(4) Obviněný má právo odepřít výpověď; tohoto práva nesmí být žádným způsobem zbaven.

(5) Nikdo nemůže být trestně stíhán za čin, pro který již byl pravomocně odsouzen nebo zproštěn obžaloby. Tato zásada nevylučuje uplatnění mimořádných opravných prostředků v souladu se zákonem.

(6) Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Hlava šestá

Ustanovení společná

Článek 41

(1) Kde se v Listině mluví o zákonu, rozumí se tím zákon Federální vlády, jestliže z konstitučního rozdělení zákonodárné pravomoci nevyplývá, že úprava přísluší zákonům jiných Federálních Rad a Sněmů.

(2) Pravidla podle dohody formou této listiny jsou platná na území Jurisdikce centrální vlády Federace, a všech Federalizovaných teritorií vlád zemí které jsou v jednotném svazku Federace, nebo pokud vláda země uznala vlastní Deklaraci zásady tohoto znění ID's Listiny Lidských Práv a Svobod.

(3) Pokud vláda v procesu federalizace není proto plným členem Federace, tím vláda země má právo stále udržovat vlastní zásady smluv a deklarácí Lidských Práv a Svobod, bez závislosti na Federaci. Ve stejném případě, každý občan vlády v federalizačním procesu, má tímto uznaná i práva podle ID's Listiny Lidských Práv a Svobod, pokud takový občan je svojí vztahností na území Federace jako naší společné země všech Federálních států.

Článek 42

(1) Pokud Listina používá pojmu "občan", rozumí se tím Federální občan Imperium of Diamond's Federální vlády, pokud pojem "občan" není v Listině ustanovený jako občan jiné vlády.

(2) Cizinci požívají v Federální zemi lidských práv a základních svobod zaručených Listinou, pokud nejsou přiznána výslovně občanům.

(3) Pokud dosavadní předpisy používají pojmu "občan", rozumí se tím každý člověk, kde-li o základní práva a svobody, které Listina přiznává bez ohledu na státní občanství.

Článek 43

(1) Federace poskytuje azyl cizincům pronásledovaným za uplatnění politikých práv a svobod. Azyl může být odepřen tomu, kdo jednal v rozporu se základními lidskými právy a svobodami, nebo je odpovědně stíhán za jiný zločin v zahraničí.

(2) Každý žadatel o azyl musí mít legitimní dokumenty, proto aby žadatel mohl prokázat jeho skutečnou identitu. Pokud Žadatel o azyl není schopný vlastněnit vlastních dokumentů, tím žadatel bude přijatý pouze do Předběžného Azylu který bude určený k ochraně jménem Federace, zajištění lidských práv a zdravotní i sociální péče, i zároveň zajištění výzkumu a potvrzení jeho identity.

Článek 44

Zákon může soudcům a prokurátorům omezit právo na podnikání a jinou hospodářskou činnost a právo, tak i zaměstnancům státní správy a územní samosprávy ve funkcích, i příslušníkům bezpečnostních sborů a příslušníkům ozbrojených sil, pokud podnikání a jiná hospodářská činnost nebo právo souvisí s výkonem služby. Osobám v povoláních, která jsou bezprostředně nezbytná pro ochranu života a zdraví, může zákon omezit právo na stávku.

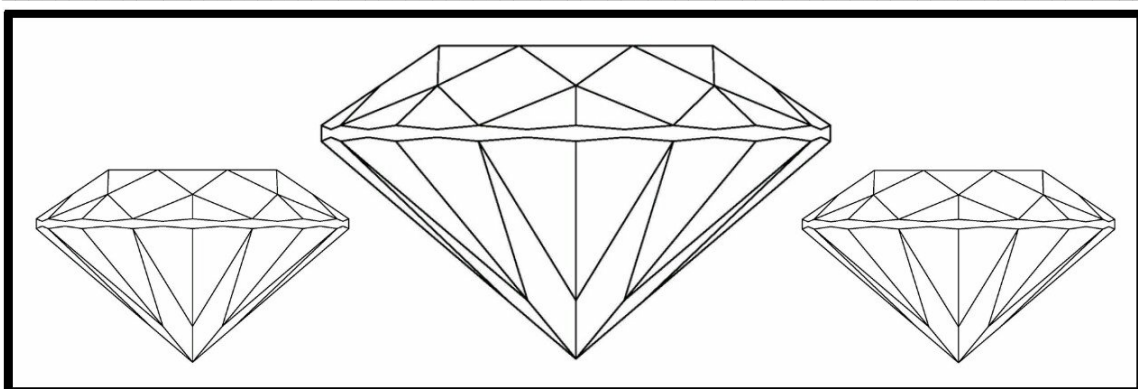
Na závěr prvního instrumentu adoptace Listiny práv, a konsolidace dodatků, je cílem federální vlády zakládat pouze Legální Kodex Federálního Práva podle zásad a souladu přirozené morality a spravedlnosti i svobodám každému, a nadále i s aktem konsolidace mezinárodního práva které je platné na Globální úrovni, nebo je Deklarováno Vládou Imperium of Diamond's.

Tím je Federální Vládou Imperium of Diamond's stanoven akt spolupráce Globalismu, pro účel podpory a budování lepších kvalit života národů našich i všech světových generací, i generací všech budoucích.

Král Gottwald Peter,
Federální Vláda Imperium of Diamond's
www.theimperiumofdiamonsgovernment.populiser.com

Friday, June 9, 2017

The Federal Government of
The Imperium of Diamond's

Základní listina Lidských Práv a Svobod

King Gottwald Peter, ID's

A large, stylized handwritten signature in black ink, appearing to read 'Gottwald Peter'.

Friday, June 9, 2017

<http://www.TheImperiumofDiamondsGovernment.populiser.com>
